

boeiend bedrijf, waarin men tracht door te dringen tot het verstaan van medemensen uit een ver verleden, tot een diepere kennis van de wereld der oudheid, dat wil zeggen de wereld van de bijbel en de oude kerk, de wereld die via Israël, Griekenland en Rome haar onuitwisbaar stempel heeft gezet op de wereld van het Westen.

Voor het verstaan van de woelige en fascinerende wereld waarin wij leven kan de studie der oude geschiedenis, met name bij de vorming van jonge mensen, een belangrijke bijdrage leveren.

Geschiedenis omvat tegenwoordig meer dan alleen het relaas van veldslagen, vredesverdragen, vorstenhuwelijken, ministeries en revoluties. Zij omvat de geschiedenis van de totale menselijke cultuuractiviteit, dus ook de geschiedenis van kerk en christendom, van kunst en wetenschap, van sociale en economische verhoudingen en nog zoveel meer. Dat geldt ook voor de oude geschiedenis. Daarom wordt op de colleges in de oude geschiedenis aan de V.U. niet alleen aandacht geschonken aan de staatkundige geschiedenis en het napluizen van historisch belangrijke teksten, maar o.a. ook aan de Griekse godsdienst en aan sociale verhoudingen, (m.n. de slavernij). De oude geschiedenis onderscheidt zich van de geschiedenis van latere perioden door de beperktheid van het bronnenmateriaal en door de grote betekenis van de literaire overlevering. Zij heeft

ook, zoals we zagen, de oudste papieren. Zij is echter allerminst een tak van wetenschap, die zich in hoofdzaak beperkt tot het behoeden en vervolmaken van de bereikte resultaten. Hoe beperkt onze gegevens ook zijn, zij zijn toch te talrijk, dan dat één man ze volkomen zou kunnen beheersen. Hernieuwd onderzoek met vaak nieuwe methoden leidt tot nieuwe inzichten en vondsten. Nieuwe wetenschappen, zoals de psychologie en de sociologie, hebben de weg gewezen naar nieuwe wijzen van benadering der oude wereld, die niet zelden zeer vruchtbaar zijn gebleken. En, niet in de laatste plaats nieuwe vondsten verrijken onze gegevens voortdurend en vullen niet alleen ons beeld van de oudheid aan, maar dwingen ons dikwijls ook tot correcties, soms zelfs tot ingrijpende herziening. De wereld van de oudheid blijft boeien en opent steeds nieuwe vergezichten. Dat is niet alleen toe te schrijven aan de nieuwe vondsten en methoden, maar ook daaraan, dat het een wereld was van mensen, die in beginsel mensen waren zoals ook wij zelf zijn.

Studie der oude geschiedenis heeft ook een element van kennen en herkennen van zichzelf en van de medemens. Dat is fascinerend, want de mens is een wezen, waar men nooit over raakt uitgedacht. Zeker niet, wanneer men in hem ziet, in navolging van Pascal, een gevallen koning, wanneer men hem ziet in zijn grootheid en in zijn ellende. G. J. D. A.

C. van der Tas overleden

Op 84-jarige leeftijd is te Amsterdam overleden de heer C. van der Tas, die jarenlang penningmeester van de Van Coeverden Adrianistichting is geweest. De heer Van der Tas (hij was een vooral bij oudere Amsterdammers bekende tandarts) hield zich bij dit werk op de achtergrond, doch hij vervulde zijn penningmeesterschap steeds met grote accuratesse en veel toewijding.

De Vrije Universiteit ontvangt jaarlijks een bedrag uit de batjen van het kapitaal, dat wijlen ds. C. L. D. van Coeverden Adriani ten behoeve van de V.U. onder zekere bepalingen vastlegde (het is dus niet zo, gelijk wel eens wordt gedacht, dat de V.U. kan beschikken over de bezittingen van de Van Coeverden Adrianistichting).

Dit jaarlijkse bedrag komt ten goede aan de B-faculteiten.